

ಬಾನ ಕಣ್ಣಿನ ತುಂಬ ನೀರಾಡಿತು ಮನೆಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನು ಮಳೆ ತಟ್ಟಿತು ಉತ್ತ ಮಣ್ಣಿನ ಕನಸು ಕೆನೆಗಟ್ಟಿತು

-ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ

ಜಲ, ಗಿರಿ, ಕಾನನಗಳ ನೋವು ನಲಿವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ, ನಮಗೆ ಬೆಳಕು, ನೀರು, ನೆರಳು, ಉಸಿರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ನೀಡುವ ಹಸಿರನ್ನು, ಪೂಜ್ಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕಾಣುವ ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಸಿರ ತಾಣಗಳನ್ನು ಬರೀ ಕಸ ಎಸೆಯುವ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಕಸದತೊಟ್ಟಿ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಸ ಎಸೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಹಜ ಮುಗ್ಧ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ ಖ್ಯಾತಿ ನಮಗೆ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ. ನಾವೆಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯರು ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾಸವೆನ್ನುವುದು ಕನ್ನಡಿಯೂ ಹೌದು.

ಪರಿಸರವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡದೇ ಮಳೆಗಾಲದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತ, ಮೈಮನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅಲ್ಲಿನ ಜೀವಂತಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿದರೆ, ಒಂದೊಂದು ತಾಣಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಸಾರ್ಥಕತೆ ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ತಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಪ್ರವಾಸಿಗರಾಗಿ ನಾವು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ.

ಮಳೆಯಲಿ, ಯಾರ ಜತೆಯಲಿ...

ನಾವು ಇವತ್ತೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಎದೆಗೂಡಲ್ಲಿ ನಾಳೆಗಳಿಗೊಂದಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಮಾನ ನೆನಪುಗಳನ್ನೂ ಆ ಪ್ರವಾಸದ ಮೂಲಕ ಕೂಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದರ್ಥ. ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಬ್ಯುಸಿ ಬದುಕಿನ ನಡುವೆ ಸಮಯ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು, ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ, ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೆಣೆದಿಟ್ಟ ಮಾನ್ಯೂನ್ ಪ್ರವಾಸದ ಯೋಜನೆಯೊಂದು ಕೆಲಸ ಒತ್ತಡದಿಂದಲೋ, ಮತ್ಯಾವುದೋ ಕೈಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಇನ್ನೂ ಅಂಚೆಗೆ ಹಾಕದ ಕಾಗದದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಬೆಚ್ಚಗಿರಬಹುದು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದಷ್ಟು ಚೆಂದದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಪ್ರವಾಸದ ಮೂಲಕ ದಾಖಲಿಸಲು ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ, ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಬರುವವರಾರು? ನಿಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸದ ನೆನಪಿನ ಭಾಗವಾಗಬೇಕಾದವರು ಯಾರು? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದು ಕೂಡ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯ.

ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬ ಇಂತಹದ್ದೇ ಒಂದು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾರು ಸುತ್ತಾಟ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮೌನವಾಗಿರುವ ಕಾಡ ದಾರಿಯ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಚೆಂದದ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ನದಿ ಇರುವ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಖುಷಿಯಿಂದ ಒಂದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಬೇಕು, ಪರಿಸರವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ, ಆಸ್ವಾದಿಸಿದರಷ್ಟೇ ನಿಸರ್ಗ ನಮಗೆ ಗುರುವಾಗೋದು ಅಂತೆಲ್ಲಾ ನಂಬಿದ್ದ ಅವನು, ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನ ಜೊತೆಗೆ ಬೈಕೇರಿ ನಿಸರ್ಗದ ನಡುವೆ ಸ್ವರ್ಗದಂತಿದ್ದ ತಾಣವೊಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ. ಅವನು ಪ್ರವಾಸದ ಜೊತೆಗಾರನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಆ ಸ್ನೇಹಿತ, ಇವನನ್ನು ಇವನ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಡದೆ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಎಳೆದು ತಂದು ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ವಟವಟ ಎಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ತಾನು ಶಾಂತವಾಗಿ ನಿಸರ್ಗದ ಮೌನವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಬೇಕು,

ಮುಂಗಾರಿನ ಅಭಿಷೇಕಕೆ ಮಿದುವಾಯಿತು ನೆಲವು
ಧಗೆ ಆರಿದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪುಟಿದೆದ್ದಿತು ಚೆಲವು

-ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

